

מ"ת 48941/08/17 - מדינת ישראל נגד גטנט מולו (עציר),

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 48941-08-17 מדינת ישראל נ' מולו (עציר)
תיק חיצוני: 357843/2017

לפני כבוד השופט אברהם רובין
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב גטנט מולו (עציר),

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין שלא כדין ואיומים. פרטי האישום הובאו בהחלטת כבוד השופט לומפ מיום 30.8.2017, ולפיכך אחזור רק על עיקרי הדברים בקיצור נמרץ.
2. על פי הנטען בכתב האישום, המשיב חשד כי לרעייתו יש קשר רומנטי עם עמית שלה לעבודה (להלן - "**המתלונן**"). בהמשך לכך המשיב איים על אשתו באומרו כי אם תלך עם המתלונן אזי: "**את והוא תמותו**". בחודש מרץ 2017 התקשר המשיב למתלונן ושוחח עמו על קשריו עם רעייתו של המשיב. בחודש אפריל 2017 יצר המשיב פעם נוספת קשר עם המתלונן והשמיע לו הקלטה של שיחה שהתקיימה בינו לבין רעיית המשיב. בהמשך לכך, ביום 11.8.2017, בשעות הבוקר, אחז המשיב בחולצתה של רעייתו והחל לתחקר אותה היכן היא הייתה בשעות הערב יום קודם לכן, ומדוע איחרה לחזור לביתם. בהמשך אותו יום, בשעת צהריים, נסע המשיב מביתו בבית שמש למרכז הקליטה במבשרת ציון, שם גר המתלונן. המשיב נכנס לביתו של המתלונן וביקש ממנו את מספר הטלפון של שותפו של המתלונן לדירה. בשלב מסוים, כאשר המתלונן הפנה את גבו למשיב, דקר אותו המשיב באמצעות סכין בחלק העליון של גבו בבסיס הצוואר. בהמשך לכך התפתח מאבק בין השניים, במסגרתו דקר המשיב את המתלונן פעם נוספת, בצדו השמאלי של חזהו ובאמת ידו השמאלית. במהלך המאבק נדקר אף המשיב מהסכין בכתפו. כתוצאה ממעשי המשיב נגרמו למתלונן פצע דקירה בבית החזה השמאלי קדמי, חזה אויר דו צדדי עם המטומה תוך ריאתית, פצע דקירה בבסיס הצוואר, חתך באמה השמאלית, חתך בכף היד השמאלית ושבר באחת מצלעותיו.
3. בהחלטת כבוד השופטת לומפ נקבע כי קיימות ראיות לכאורה וכי קיימת עילת מעצר. כבוד השופטת לומפ דחתה את טענת האפליה שטען המשיב, בנוגע לכך שהמתלונן לא הועמד לדין בגין הדקירה שדקר לפי הטענה את המשיב. יחד עם זאת, קבעה כבוד השופטת לומפ כי לנוכח עברו הנקי של המשיב, ולנוכח העובדה שיש בידו להציע חלופה מרוחקת, הן מאשתו והן מהמתלונן, מן הראוי להורות לשירות המבחן לערוך תסקיר לגביו, אשר יבחן לעומק את מידת המסוכנות הגלומה בו ואת השאלה האם ניתן לתת בו את האמון הדרוש לצורך שקילת חלופת מעצר.

4. בהמשך להחלטה האמורה הוגש תסקיר שירות המבחן, אשר איננו כולל המלצה לשחרורו של המשיב לחלופה. שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה מצדו של המשיב, וכן ציין שירות המבחן כי חומרתה של ההתנהגות האלימה, אם חלילה תתרחש, צפויה להיות גבוהה. שירות המבחן בחר את ההצעה לפיה המשיב ישוחרר למעצר בית בבית אחרתו ביישוב גדרה, בפיקוח של אחרתו. שירות המבחן ציין כי מדובר באחרת נשואה, אשר יחד עמה גרים ארבעה ילדים וכן בנה הבכור ובעלה. שירות המבחן התרשם כי האחרת איננה ערה לעומד בבסיס כתב האישום, ואיננה ערה לכך שיתכן כי בין המשיב לאשתו קיים סכסוך המחייב פיקוח הדוק על המשיב. בסיכום הדברים ציין שירות המבחן כי על אף שמדובר במשיב שאין לו הרשעות קודמות, הרי שהעובדה שהמשיב שולל כל סכסוך בינו לבין המתלונן, בשילוב עם התרשמותו של שירות המבחן שהאחרת תתקשה להוות גורם פיקוחי יעיל, במיוחד כשמדובר במפקחת יחידה, מובילות למסקנה שלא ניתן להמליץ על שחרורו של המשיב לבית אחרתו, ואף לא על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

5. ב"כ המשיב טוען כי שירות המבחן נתן משקל מוגזם לעובדה שהמשיב טוען לחפותו. ב"כ המשיב טוען כי האחרת יכולה לשמש כמפקחת יעילה, וכן הציע במהלך הדיון כי בנוסף לה ישמשו כמפקחי גיבוי גם אמו של המשיב וגם בנה הבכור של האחרת, אשר גר עמה בבית. ב"כ המשיב גם הדגיש את עברו הנקי של המשיב ואת העובדה שהערכת שירות המבחן היא שנשקפת מסוכנות בינונית להישנות מעשה אלים מצדו של המשיב, ולא מסוכנות גבוהה.

6. ב"כ המבקשת תומך בתוצאה הסופית של התסקיר, זאת לנוכח המסוכנות אשר לדעתו גלומה במשיב, עליה יש ללמוד מנחישותו לבצע העבירה כמפורט בכתב האישום. ב"כ המבקשת גם הדגיש כי אם יתממש הסיכון של פעולה אלימה נוספת מצדו של המשיב, אזי קיים חשש של ממש שהתוצאות של המעשה תהיינה קיצוניות עד כדי קיפוח חיו של מי מהמעורבים בפרשה.

7. גדר הספקות במקרה שלפנינו נובע מהעובדה שעברו של המשיב נקי לחלוטין. עובדה זו היא עובדה חשובה, שיכולה ללמד על כך שבמשיב לא גלומה מסוכנות קיצונית המחייבת את מעצרו דווקא. ואולם, בראייה כוללת של נסיבות העניין אני סבור כי במקרה זה מתקיימות מספר אינדיקציות המלמדות כי על אף עברו הנקי של המשיב גלומה בו מסוכנות ניכרת מאוד.

ראשית, נסיבות ביצוע העבירה מלמדות לכאורה על נחישות ותכנון מוקדם, הבאים לידי ביטוי בכך שהמשיב נסע מביתו בבית שמש למקום מגוריו של המתלונן במבשרת ציון, תוך שהצטייד מראש בסכין מתוך כוונה, כך לפי כתב האישום, לדקור את המתלונן. דקירה מתוכננת בסכין, שמכוונת לבסיס צווארו של המתלונן ולבית החזה שלו מלמדת על מסוכנות ניכרת ועל אדישות לאפשרות שלמתלונן תיגרם חבלה חמורה ביותר, ואף אולי למעלה מכך.

שנית, כנטען בכתב האישום, התקיפה לא הייתה מעשה רגעי של חוסר שיקול דעת, אלא היא הייתה שיאו של תהליך הדרגתי שנמשך מספר חודשים, במהלכם התעמת המשיב עם אשתו ועם המתלונן על רקע חשדו בדבר הקשר הרומנטי ביניהם.

שלישית, מעדותה של רעיית המשיב במשטרה עולים לכאורה דפוסים של מעקב אחריה ואיומים (ראו עדות רעיית המשיב מיום 14.8.2017 בשעה 12:35, שורות 60-65). עדות זו מלמדת גם היא על מסוכנות, הגם שרעייתו של המשיב הדגישה כי המשיב לא נהג כלפיה באלימות פיזית בעבר. לכך יש להוסיף כי בעדות נוספת של רעיית המשיב היא מציינת כי אם המשיב ישתחרר ממעצרו היא תרצה להתפנות למקלט לנשים מוכות (עדות מיום 14.8.2017 בשעה 14:59).

רביעית, קיימות ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום, ועל רקע זה ניתן להבין את הערת שירות המבחן, לפיה העובדה שהמשיב מכחיש קיומו של סכסוך בינו לבין רעייתו והמתלונן, להבדיל מהכחשתו את עצם ביצוע העבירה, מהווה גורם המלמד על מסוכנות. אכן, זכותו של המשיב לטעון כי לא קיים סכסוך כאמור, אך בהינתן העובדה שקיימות ראיות לכאורה לקיומו של סכסוך כאמור, הרי שבשקילת המסוכנות הגלומה במשיב בשלב של הליכי המעצר, יש להכחשתו משמעות.

לאור כל האמור, אני סבור כי גלומה במשיב מסוכנות ניכרת, אשר לטעמי עולה על רמת המסוכנות ממנה התרשם שירות המבחן. זאת ועוד, אף אם נניח כי המסוכנות להישנותה של התנהגות אלימה היא בינונית, כפי שקבע שירות המבחן, הרי שבשקילת המסוכנות הכוללת אשר גלומה במשיב יש להביא בחשבון לא רק את הסיכוי להישנותו של מעשה אלים, אלא גם את הנזק אשר עלול להיגרם במקרה של הישנות מעשה אלים. על יסוד נסיבות המעשה המיוחס למשיב יש חשש של ממש כי אם המשיב יפר חלילה את תנאי השחרור, אזי הנזק הצפוי מההפרה עלול להיות חמור וקיצוני עד כדי סכנת חיים למי מהמעורבים בפרשה. שילוב הדברים - המסוכנות הבינונית, ולטעמי למעלה מכך, להישנות מעשה אלים, והתוצאות העלולות להיגרם מהמעשה האלים - מחייבות את המסקנה כי במשיב גלומה מסוכנות ניכרת ביותר.

8. אל מול המסוכנות הגלומה במשיב ניצבת החלופה המוצעת. שירות המבחן התרשם שהאחות איננה מתאימה דיה לשמש כמפקחת. אני סבור כי התרשמות זו מבוססת. מדובר באחות שמטופלת במשפחה, ואשר ככל הנראה, לפי התרשמות שירות המבחן, לא מודעת ליחסים המתוחים בין המשיב לרעייתו ולמסוכנות הגלומה בו. בדיון היום הוצע להוסיף כמפקחים את אמו של המשיב ואת בנה הבכור של האחות. לא השתכנעתי כי מפקחים אלו יכולים לאיין באופן סביר את המסוכנות הגלומה במשיב. האם, בכל הכבוד, מבוגרת, והיא גרה בקריית מלאכי בעוד החלופה המוצעת היא בגדרה. בנסיבות אלו לא נראה לי סביר כי אמו של המשיב תוכל להסיר באופן משמעותי את נטל הפיקוח מכתפיה של האחות. הוא הדין בבן הבכור של האחות, אשר טרוד בעניינים אישיים משלו, כעולה מהפסקה הראשונה בעמ' 4 לתסקיר.

9. סיכומם של דברים, המסוכנות הגלומה במשיב ניכרת. הסכנה שעלולה להתממש אם חלילה יפר את תנאי מעצר הבית היא סכנה קיצונית. כיוון שכך, עילת המעצר היא בעלת עוצמה רבה, וכדי לאיין אותה נדרשת חלופה איכותית במיוחד. חלופה כזו אין בנמצא כרגע, ולכן לא אוכל להורות על שחרורו של המשיב, למרות עברו הנקי ולמרות התגייסותה של משפחתו לסייע לו. זאת ועוד, אני סבור כי בשל העובדה שהמפקחים המוצעים אינם מתאימים, הרי שלא ניתן להורות גם על מעצר באיזוק אלקטרוני. נזכיר בהקשר זה את המובן מאליו, מעצר באיזוק אלקטרוני אין משמעותו שהמשיב איננו יכול לצאת מביתו, אלא שאם ייצא תתקבל אינדיקציה על כך. על כן, מעצר באיזוק

אלקטרוני מתאים למקרים בהם הסכנה הגלומה בעצור והנזק שצפוי להיגרם אם חלילה יפר את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני, נמוכים מהסכנה והנזק הצפוי במקרה שלפני. שילובם של הדברים, קרי: חולשת המפקחים המוצעים אל מול סכנת הישנותו של מעשה אלים מצדו של המשיב ומידת הנזק שעלול להיגרם אם יפר המשיב את תנאי השחרור או המעצר האלקטרוני, מביאים אותי למסקנה שלא ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר שהוצעה, וגם לא על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

אשר על כן, ולמרות שאני ער לעברו הנקי של המשיב, אני מורה על מעצרו עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ו' בתשרי תשע"ח, 26 בספטמבר 2017, בנוכחות הצדדים.

חתימה